

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRATRÓL
KÉSZÍTETT MÁSOLAT

ALKOTMÁNYBÍROSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍROSÁG GAZDASÁGI CSOPORT 2.
Ügyszám: IV/ 0 2 7 3 8 - 0 / 2021	FŐLAJSTROMSZÁM KEZDOIRATON:	
Érkezett: 2021 JÚL 05. a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján!	Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon Érkezett: 2021 JÚN 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda:	PÉLDÁNY: IV. MELLÉKLET: KÖZTUK:
Melléklet: dt. 1	FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON: 300225/20	

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján a [REDAKTOR] (székhely: [REDAKTOR] nyilvántartó hatóság: Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága; cégjegyzékszám: [REDAKTOR] statisztikai számjel: [REDAKTOR] [REDAKTOR] ügyvezető /lakcím: [REDAKTOR] [REDAKTOR] indítványozó kívül jegyzett és a jelen indítványhoz csatolt (1. számú melléklet) meghatalmazással igazolt jogi képviselőm (Dr. Ruzinkó Judit ügyvéd; székhely: [REDAKTOR] [REDAKTOR] útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.603/2020/7-II. szám alatt hozott II. fokú ítéletnek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A [REDAKTOR] alperessel (a továbbiakban: [REDAKTOR]) 2012. június 22. napján kötöttünk szolgáltatási szerződést, melyben a [REDAKTOR] vállalta, hogy a küldeményeimet kézbesíti. (A szerződést 2. szám alatt csatolom.)

A szerződés 6. pontja rögzítette, hogy a szolgáltatás díjainak számlázása a szerződés mellékeltében meghatározott díjszabás szerint történik, a fizetés a számla kézhezvételétől számított 8 banki munkanapon belül esedékes.

A szerződés 6. pontjában rögzítettek szerint a szerződés 1. számú mellékletét képezte a felek megállapodása alapján létrejött kedvezményes díjszabás. (A szerződés 1. számú mellékletét 3. szám alatt csatolom.)

A díjszabás alapján jól látható, hogy a legkisebb súlyú tételek szállítási díja 825,-Ft, míg a legnagyobb súlyúaké 2.350,-Ft összegben lett meghatározva akként, hogy 40 kg súly fölötti küldemény esetén további 50,-Ft/kg összeget kell fizetnem.

A díjszabás egyértelműen kimondta, hogy a szállítási díjak az üzemanyag felárat tartalmazzák. Ezen felül további egyéb, járulékos és opcionális költségek is rögzítésre kerültek.

A szolgáltatási szerződés 8. pontja kimondta, hogy a jelen, egyedi szerződésben nem szabályozott kérdésekben a [REDACTED] Üzletszabályzata és az Általános Szerződési Feltételei, valamint a hatályos magyar jogszabályok az irányadóak.

Ezt követően a [REDACTED] valóban megkezdte a küldemények kézbesítését, melyért én az általa kiállított számlák kézhezvételét követően a számlán szereplő szállítási díjat maradéktalanul megfizettem. (A 2012-ben kiállított számlákat **4. szám** alatt csatolom.)

A RF19/02501 számú számla alapján, 2019. áprilisában észleltem, hogy a számla egyes díjtételei beazonosíthatatlanok az egyedi díjszabásban meghatározott szállítási díjakkal. 2019. április 25. napján ezért jogi képviselőmön keresztül kértem a [REDACTED] a helyzet tisztázására, a korábban kiállított számlák felülvizsgálatára és a túlfizetés összegének visszautalására, valamint a vitatott számla visszavonására és új számla kiállítására.

Az egyes számlák vizsgálata alapján ugyanis az volt megállapítható, hogy amíg az egyedi díjszabásban nyolc konkrét súlykategória és díjtétel, valamint további egy, meghatározott súly feletti csomagokra alkalmazandó felár került meghatározásra, addig az egyes számlák átlagosan 20 különböző díjtételt tartalmaztak, melyek közül csak néhány vonatkozhatott a kifejezett nagy súlyt képező csomagokra. Az első levelében éppen ezért a helyzet tisztázását kértem a [REDACTED] annak érdekében, hogy a számlázás alapjául szolgáló díjtételek egyes díjkategóriáinként beazonosíthatóak legyenek.

A [REDACTED] a 2019. május 9. napján kelt válaszlevelében azt közölte velem, hogy az ÁSZF 6.1. pontja alapján: „*A szolgáltatások díját a Szolgáltató határozza meg. A szabad árformába tartozó árak esetében a Szolgáltató a díjváltozás bevezetését megelőző 15 nappal az ügyfeleket az új díjakról internetes honlapján tájékoztatja. A díjváltozás hatálybalépésnek napjától az ügyfélnek az új díjakat kell megfizetnie.*” (A levelet **5. szám** alatt csatolom.)

A levél első mondatában a [REDACTED] maga is elismeri, hogy közöttünk 2012. június 22. napján szerződés jött létre.

A [REDACTED] álláspontja szerint tehát az általa kiállított számlák helyes díjtételek alapján kerültek kiállításra, melyet én ráutaló magatartással elfogadtam. A szolgáltatási szerződés egyetlen rendelkezése sem zárja ki ugyanis a ráutaló magatartással történő díjmódosítást és az ÁSZF is így rendelkezik. Álláspontja szerint továbbá az **rPtk. 504.§ (3) bekezdése** alapján a fuvarozási szerződésből fakadó igények 1 év alatt évülnek el, ezért a számlák 60 hónapra visszamenőleg történő felülvizsgálatára vonatkozó kérelmem indokolatlan.

Álláspontom szerint ugyanakkor a [REDACTED] által is hivatkozott ÁSZF 6.1. pontja kifejezetten a szabad árformába tartozó árak esetében teszi lehetővé az egyoldalú módosítást. Jelen egyedi szerződés azonban egyértelműen meghatározta, hogy a díjak számlázása a szerződés mellékeltét képező, egyedi díjszabás alapján történik, így az nem minősül szabad árformába tartozó árnak.

Én egy alapvetően sporteszközöket és játékokat forgalmazó webáruház vagyok. Az általam forgalmazott és eladott termékek nagy része ezért a [REDACTED] kézbesítési tevékenysége útján került kiszállításra a vevőkhöz. Mindez azt is jelentette, hogy egy adott egy hónapos számlázási perióduson belül átlagosan 200-400 termék kiszállítását végezte a futárszolgálat. A szerződés megkötésekor az egyedi szállítási díjak éppen ennek a várható szállítási kapacitásnak a figyelembe vételével kerültek egyedileg, és kedvezményes mértékben meghatározásra.

Tekintettel arra, hogy a peren kívüli egyeztetések eredményre nem vezettek, fizetési meghagyás iránti kérelmet terjesztettem elő [REDACTED] Ft és késedelmi kamatai megtérítése iránt, mely fizetési meghagyást

██████████ közjegyző 2019. december 18. napján 54018/Ü/31699/2019/2. szám alatt kibocsátotta. A fizetési meghagyás ellen a ██████████ ellentmondással élt.

Az ellentmondásra tekintettel közöttünk peres eljárás volt folyamatban I. fokon a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 21.G.300.225/2020. szám alatt.

Az I. fokú eljárás során eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a tényállást teljes körben feltárta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és a 21.G.300.225/2020/19-I. szám alatt ítéletében kötelezte a ██████████ számomra ██████████ kártérítést és az ezen összeg után járó késedelmi kamat megfizetésére. (Az I. fokú ítéletet **6. szám** alatt csatolom.)

Az I. fokú Bíróság ítélete indokolásában részletesen kitért a szerződés megkötésének körülményeire, az egyes bizonyítékok értékelésére, a bizonyítási indítványok figyelembevételére. Ennek körében a jelen alkotmányjogi panasz szempontjából releváns alábbi megállapításokat emelem ki:

„Az alperes vitatása ellenére a felperes sikeresen bizonyította a keretszerződés létrejöttét attól függetlenül, hogy aláírt példány nem állt rendelkezésre. A szerződés létrejöttét támasztja alá az alperes 2019. május 9-én kelt levele, melyben a szerződéskötést nem vitatta. Szintén ezt támasztja alá a felperes által csatolt 2012. évi számlák, amelyek a szerződéses díjtáblázat szerinti összegeket tartalmazták.” (I. fokú ítélet 5. oldal 43. bekezdés)

„A felek között tehát a Ptk. 488.§-a szerint (írásbeli alakhoz nem kötött) fuvarozási keretszerződés jött létre a felperes által csatolt tartalommal.” (I. fokú ítélet 5. oldal 45. bekezdés)

„A felperes okoszerűen levezette, hogy az eredeti díjszabály a legalacsonyabb tételhez képest az alperesi számlákon szereplő legalacsonyabb tételek melyik időszakban hány százalékos áremelést tartalmaztak. Ezzel szemben az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az ÁSZF-ek alapján állította volna ki a számlákat. Így például a perben F/9. sorszám alatt csatolt RF18/02190 számú számla első sorában 1.203,- forintos egységár látható, amely magasabb az egyedi szerződésben foglalt árnál, de alacsonyabb, mint az ÁSZF-ek szerinti legalacsonyabb díjkategória. Ugyanez elmondható valamennyi perbeli időszakban kibocsátott számla legalacsonyabb díjairól. Nyilvánvaló, hogy ezt az ellentmondást a fuvarlevelek segítségével sem lehetne feloldani, hiszen azokból csak az lenne megállapítható, hogy mikor milyen árut milyen címre kézbesített az alperes, de az adott kézbesítésnek egyértelműen bele kellene esnie valamelyik szerződéses díjkategóriába. A perben tehát nem nyert megállapítást, hogy az alperes mi alapján állította ki a számlákat, de bizonyosan nem a csatolt ÁSZF-ek alapján. Az alperes csak általánosságban vitatta a felperes összegszerűsége vonatkozó levezetését, amelyet a bíróság így elfogadott. Ezzel a felperes bizonyította a követelése összegszerűségét.” (I. fokú ítélet 5. oldal 49. bekezdés)
(A perben vitatott időszakra vonatkozó számlákat **7. szám** alatt csatolom.)

Az ítélet ellen a ██████████ fellebbezéssel élt.

A II. fokú eljárás során a Fővárosi Törvényszék 2021. február 18. napján hozott ítéletet, melyben az I. fokú Bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetemet elutasította. (A II. fokú ítéletet **8. szám** alatt csatolom)

Ítélete indokolásában a II. fokú Bíróság megállapította, hogy az I. fokú Bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően helyesen állapította meg a tényállást, azonban az abból levont jogi következtetéssel a II. fokú Bíróság nem értett egyet. (II. fokú ítélet 9. oldal 59. bekezdés)

A II. fokú Bíróság indokolásában az alábbi releváns megállapításokat emelem ki:

„A másodfokú bíróság rögzíti, nem vitásan a felek között már 2012-ben jogviszony jött létre. A felperes a perben azonban azt nem tudta igazolni, hogy a 2012-ben a felek között az általa állított tartalommal keretszerződés jött létre. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes által csatolt a felek által alá írt szolgáltatási

szerződés az alperesi vitatásra figyelemmel nem alkalmas a szerződés tartalmának bizonyítására.” (II. fokú ítélet 9. oldal 60. bekezdés)

„Az alperes védekezésében foglaltakra figyelemmel a bíróságnak elsősorban az elévülési kifogást kellett volna vizsgálnia.” (II. fokú ítélet 9. oldal 62. bekezdés)

„A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a perbeli fuvarozási szerződések esetében a Ptk. és nem az rPtk. rendelkezéseit kell alkalmazni, mivel a felperes 2018. áprilisától kiállított számlák után érvényesített igényt a perben.” (II. fokú ítélet 10. oldal 63. bekezdés)”

„Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a számlák egyértelműen tartalmazták, hogy mely időponttól hatályos ÁSZF-e vonatkozik a peres felek jogviszonyára. A 2018. december 18. utáni szerződések esetén ez a 2018. július 1-től hatályos ÁSZF.” (II. fokú ítélet 10. oldal 70. bekezdés)

„A számlák tételes ellenőrzésére a fuvarlevelek csatolása esetén lett volna lehetőség, mivel az tartalmazza a küldeményekre vonatkozó adatokat, azok súlyát, amelynek jelentősége van a díj megállapítása során.” (II. fokú ítélet 10. oldal 71. bekezdés)

A fenti II. fokú ítélet ellen – figyelemmel arra, hogy a vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja nem - további jogorvoslatnak nincs helye.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fizetési meghagyás iránti kérelem előterjesztésére 2019. december 18. napján került sor, így az eljárásra a Polgári Perrendtartásról szóló **2016. évi CXXX. törvény** (a továbbiakban: **Pp.**) rendelkezései az irányadóak.

A tényállás ismertetése alapján megállapítható, hogy a kártérítés iránti eljárásban I. fokon a Pesti Központi Kerületi Bíróság, míg II. fokon a Fővárosi Törvényszék járt el. Az is megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.603/2020/7-II. számú másodfokú ítéletével az I. fokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Az **Pp. 408.§ (1) bekezdés** alapján:

Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a közhatalom gyakorlásával kapcsolatos kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetése iránt indított perekre, valamint a tartási vagy élelmezési követelés, egyéb járadék iránt indított perekre.

Az I. fokú ítélet ellen a [REDACTED] által benyújtott fellebbezésre tekintettel lefolytatott II. fokú eljárás jogerős befejezését követően tehát a jogerős ítélet ellen a Pp. vonatkozó rendelkezései értelmében felülvizsgálatnak nincs helye, így jelen eljárásban a rendes jogorvoslati jogomat kimerítettem, rendkívüli jogorvoslati jog pedig jelen esetben nincs biztosítva.

Fentiekre tekintettel jelen eljárásban a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.603/2020/7-II. számú ítélete az eljárásban engem képviselő jogi képviselő részére 2021. április 19. napján került az elektronikus

kapcsolattartásra irányadó jogszabályok rendelkezései szerint kézbesítésére. Jelen alkotmányjogi panaszt az **Abtv. 30.§ (1) bekezdés** szerint 60 napos határidőn belül nyújtom be.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az I. fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság és a II. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban indítványozó felperesi minőségben volt érintett, így a támadott II. fokú Bírósági ítélet hátrányosan érintette a kártérítési igény érvényesítése iránti jogomat.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontom szerint a jelen alkotmányjogi panasz elsődlegesen felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség megállapíthatóságát az alábbi okokból:

A **Pp. 370.§** alapján:

386. § [Az eljárást befejező határozat tartalma]

(1) A másodfokú bíróságnak a fellebbezés elbírálása tárgyában hozott határozatának tartalmára az ítélet tartalmára vonatkozó rendelkezéseket a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A **Pp. 346.§ (4)-(5) bekezdése** alapján:

(4) Az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

(5) A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közölt határozatától (a továbbiakban: a Kúria közölt határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

A II. fokú Bíróság tehát jogosult az ügy érdemében dönteni, határozatának tartalmára vonatkozóan pedig az ítélet tartalmára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ennek megfelelően az ítélet indokolása ki kell terjedjen az alapjául szolgáló jogszabályokra, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokra és azok mérlegelésére irányadó szempontokra, továbbá az okokra, amely miatt a bíróság valamely tényállást nem talált bizonyítottnak.

Az ítéletének indokolásában a II. fokú Bíróság rögzítette, az I. fokú Bíróság a tényállást helyesen tárta fel, ugyanakkor az abból levont jogi következtetéssel a II. fokú Bíróság nem értett egyet.

Ezt követően, a II. fokú Bíróság mindössze egyetlen bekezdésben annyit rögzít, a keretszerződés tartalmát nem tudtam bizonyítani. A II. fokú ítélet indokolása annak ellenére, hogy az I. fokú ítélet pontosan rögzítette, mely tények és bizonyítékok alapján állapította meg a keretszerződés létrejöttét, valamint mely tények és bizonyítékok alapján annak tartalmát, az I. fokú Bíróság megállapításaitól eltérő mérlegelés okaira vonatkozóan indokolást nem tartalmaz, az I. fokú Bíróság által hivatkozott bizonyítékokat és az azokból a II. fokú Bíróság által levont következtetést semmivel nem indokolja.

Annak ellenére nem indokolja, hogy a [REDACTED] a teljes eljárás során, tehát az I. fokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében és tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozataiban mindvégig következetesen állította, hogy közöttünk 2012-ben létrejött a szerződés, annak vitatott tartalmára pedig a mindenkorai ÁSZF rendelkezései az irányadóak.

Az I. fokú Bíróság ítélete indokolásában részletesen levezette, hogy az írásbeli alakhoz nem kötött fuvarozási szerződést a [REDACTED] 2019. május 9. napján kelt válaszevele, valamint az általam csatolt számlák, melyek tartalma pontosan megegyezik az általam állított és csatolt – ugyanakkor alá nem írt - írásbeli szerződés és díjszabás tartalmával, bizonyítottam. Ezzel szemben a II. fokú Bíróság ítéletének indokolásában még csak említést sem tesz a számlákról, és azok bizonyítékként történő mértékeléséről, ahogyan a [REDACTED] 2019. május 9. napján kelt leveléről sem annak ellenére, hogy az I. fokú Bíróság ítélete a keretszerződés tartalmára vonatkozóan azokon alapult.

A II. fokú Bíróság rögzíti, hogy közöttünk 2012-ben nem vitásan jogviszony jött létre.

Ennek ellenére megállapítja, hogy a jogvita elbírálására nem az rPtk. hanem a Ptk. rendelkezései az irányadóak.

A Pp. 369.§ (4) bekezdése alapján:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve eljárásának az anyagi pervezetéssel összefüggő részét csak az anyagi jogi felülbírálat részeként vizsgálhatja és minősítheti, úgy, hogy egyúttal köteles elvégezni a saját anyagi jogi álláspontja szerint helyes anyagi pervezetést és az ezzel összefüggő intézkedéseket megtenni.

A Pp. 237.§ (3) bekezdése alapján:

A bíróság hozzájárul a jogvita kereteinek tisztázásához azval, hogy a felek tudomására hozza, ha
a) az általuk hivatkozott jogszabályi rendelkezést eltérően értelmezi,
b) a rendelkezésre álló adatok alapján olyan tényt észlel, amelyet hivatalból kell figyelembe venni, vagy
c) jogszabály szerint a kérelemben nincs kötvé,
és lehetőséget biztosít a feleknek nyilatkozataik megtételére.

A 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 50.§ (1) bekezdése alapján:

Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelekkel kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra - ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkeztetett újabb köteleket is - a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Következézetesen végigvonul mind a teljes I. fokú eljárás, mind a II. fokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelem, ellenkérelem, fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem során, hogy valamennyi érintett fél elismerte a jogviszony 2012-es létrejöttét, és valamennyi érintett fél az rPtk. rendelkezéseit tartotta a jogvita elbírálása során irányadónak.

Fentiekkel szemben és a Pp. 369.§ (4) bekezdését teljes mértékben figyelmen kívül hagyva ugyanakkor a II. fokú Bíróság álláspontja szerint – bár maga is megállapította, hogy közöttünk 2012-ben nem vitásan jogviszony jött létre – a jogvita elbírálására a Ptk. szabályai az irányadóak, figyelemmel arra, hogy 2018. áprilisától kiállított számlák után érvényesíték igényt a perben.

A II. fokú Bíróság ezen megállapítása kizárólag ítéletének indokolásából derült ki, arra a II. fokú tárgyalás során a felek figyelmét – az anyagi pervezetés körében számára előírt kötelezettséget figyelmen kívül hagyva – nem hívta fel, így az ezzel összefüggő intézkedéseket sem tette meg.

Álláspontom szerint a II. fokú Bíróság ezzel elzárta a feleket a szükséges nyilatkozat megtételétől az eltérő jogszabály-értelmezés és alkalmazása körében, így többek között arra sem volt lehetőségem a II. fokú Bíróság eljárása során, hogy az rPtk. alkalmazására vonatkozó érveimet kifejtsem, vagy a II. fokú Bíróság anyagi jogi álláspontja alapján a szükséges nyilatkozatokat megtegyem.

A kérdés annál is inkább releváns, mert az rPtk. és a Ptk. az elévülés körében, az elévülés megszakítása tekintetében eltérően rendelkezik:

Az rPtk. 327.§ (1) bekezdése alapján:

327. § (1) A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A Ptk. 6:25.§ (1) bekezdése alapján:

6:25. § [Az elévülés megszakítása]

(1) Az elévülést megszakítja

a) a tartozásnak a kötelezett részéről történő elismerése;

b) a kötelelem megegyezéssel történő módosítása és az egyezség;

c) a követelés kötelezettel szembeni bírósági eljárásban történő érvényesítése, ha a bíróság az eljárást befejező jogerős érdemi határozatot hozott; vagy

d) a követelés csődeljárásban történő bejelentése.

Figyelemmel arra, hogy a II. fokú Bíróság az alkalmazandó jogszabály tekintetében, a felek által ebben a körben hivatkozott jogszabály (Ptk.) eltérő értelmezése vonatkozásában a szükséges felhívást nem tette meg, lényeges eljárásjogi szabálysértést valósított meg, mely az ügy érdemére döntő kihatással volt.

Álláspontom szerint ráadásul helytelenül értelmezte a **Ptké. 50.§** rendelkezéseit a II. fokú Bíróság, hiszen maga is megállapította a felek közötti szerződéses jogviszony 2012-es létrejöttét, így a hivatkozott jogszabályhely helyes értelmezése alapján a felek jogviszonyára az rPtk. rendelkezései az irányadóak.

A fenti helytelen álláspontja alapján a II. fokú Bíróság végül olyan elévülési kifogást vett figyelembe, mely elő sem lett terjesztve, a [REDACTED] a per során a **Ptk. 6:23.§ (1) bekezdésére** egyetlen alkalommal sem hivatkozott, így azt a **Ptk. 6:23.§ (4) bekezdés** alapján figyelembe venni nem lehetett (volna).

Álláspontom szerint ezért a II. fokú Bíróság az anyagi jogi és eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazásával módosította az I. fokú ítéletet, és utasította el a keresetemet. A II. fokú Bíróság indokolásából nem megállapítható, hogy az I. fokú Bíróság ítéletében a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó okszerű mérlegelést miért nem tartotta helytállónak, nem állapítható meg, hogy az I. fokú Bíróság által a tényállás bizonyítására alkalmasnak talált bizonyítékokat (alperes levele, csatolt számlák) mérlegelése során miért tartotta arra alkalmatlannak, egyáltalán figyelembe vette-e, valamint az anyagi pervezetés körében nem tájékoztatta a feleket az irányadó jogszabály eltérő értelmezéséről, így a per érdemét az addig figyelembe vett rPtk. szabályai helyett a Ptk. alapján bírálta el, melyek az ügy érdemére döntő kihatással voltak.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének eljárásjogi vetülete az Pp. 6.§-ban megfogalmazott alapelvei tétel, mely szerint a bíróságnak az a feladata, hogy a perkoncentráció érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek eljárási kötelezettségeiket teljesíthessék.

A tényállás ismertetése során részletesen kifejtettem, hogy az I. fokú Bíróság ítéletében a kereseti kérelmemnek helyt adott, ítéletének indokolásában pedig részletesen kifejtette, hogy mely tényállítások és bizonyítékok alapján találta keresetemet megalapozottnak.

A II. fokú Bíróság az I. fokú Bíróság ítéletét megváltoztatva a keresetemet elutasította.

Eljárása során nem tett eleget a Pp. 369.§ (4) bekezdésében foglaltaknak, amikor az egész addigi eljáráshoz képest a Ptké. 50.§-át eltérően értelmezve, a jogvita elbírálására a Ptk. rendelkezéseit tartotta irányadónak. Álláspontom szerint ráadásul ez a jogvita alapjául szolgáló tényállítások helytelen értelmezésén alapult a II. fokú Bíróság részéről, hiszen a per során sem a felek részéről, sem a II. fokú Bíróság részéről nem volt kétséges, hogy a felek közötti jogviszony 2012-ben jött létre. Ezt támasztja alá, hogy maga a [REDACTED] is elismerte a szerződés létrejöttének tényét (2019. május 9. napján kelt levél), valamint fellebbezésében maga is arra hivatkozott, hogy az alapdíj 2012-től nem változott. Fentiekkel (a Pp. 266.§ (1) bekezdése alapján) egyértelműen megállapítható volt, hogy mindkét fél egyező előadása alapján a felek közötti szerződés 2012-ben létrejött.

Ebben az esetben pedig teljesen egyértelmű a Ptké. 50.§ (1) bekezdése, miszerint a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelekkel kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra - ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkeztetett újabb köteleket is - a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Eljárása során a II. fokú Bíróság megsértette a Ptk. 6:23.§ (4) bekezdését, mely az elévülés figyelembevételét hivatalból nem teszi lehetővé, ennek ellenére azt a II. fokú Bíróság ítéletében figyelembe vette anélkül, hogy [REDACTED] arra hivatkozott volna.

Ítélete indokolásában teljes mértékben mellőzte annak kifejtését, hogy az I. fokú Bíróság által a keretszerződés létrejöttének és tartalmának igazolására alkalmas számlákat annak bizonyítására miért nem találta alkalmasnak. Teljes mértékben mellőzte annak indokolását, hogy miután az I. fokú eljárás során alperes mindvégig következetesen arra hivatkozott, hogy a mindenkori ÁSZF szerint számlázott, ugyanakkor az I. fokú Bíróság okszerűen, a számlákon szereplő tételek és az ÁSZF összevetésével levezette indokolásában, hogy az ÁSZF-ben szereplő egyes díjtételeknek a számlán szereplő összegek nem felelnek meg, vagyis ez az alperesi állítás nyilvánvalóan nem helytálló, mire alapozva állapította meg ítéletének indokolásában, hogy a felek közötti jogviszonyra minden tekintetben az ÁSZF rendelkezései voltak az irányadók. (II. fokú ítélet 10. oldal 70. bekezdés)

A II. fokú Bíróság kiemeli, hogy a számlák tételes ellenőrzésére a fuvarlevelek csatolása esetén lett volna lehetőség, mivel az tartalmazza a küldeményekre vonatkozó adatokat, azok súlyát, amelynek jelentősége van a díj megállapítása során. (II. fokú ítélet 10. oldal 71. bekezdés) Ezzel szemben az I. fokú Bíróság okszerűen levezette és megindokolta, hogy miért nem tartotta szükségesnek a fuvarlevelek becsatolását,

miszerint azok díjtételeinek is bele kellene esnie – alperesi állítás szerint - az ÁSZF által meghatározott díjszabás valamelyik kategóriájába, ugyanakkor a számlák tartalma azoknak nem felel meg. A perben pedig általam sem az volt vitatott, hogy az adott csomagot rossz súlykategória alapján számlázták, netán rossz címre vitték, hanem az, hogy a díjszabás nem a szerződéses megállapodás szerinti díjkategóriák szerint történt. Ezt az ellentmondást – az I. fokú Bíróság helyes ítéleti megállapítása alapján – a fuvarlevelek nem tudták volna feloldani, a bizonyítás a per érdeme szempontjából semmilyen relevanciával nem bírt. (I. fokú ítélet 5. oldal 49. bekezdés)

Az **rPtk. 488.§** alapján a fuvarozási szerződés írásbeli alakhoz nem kötött, így – bár a tartalom bizonyítására vonatkozó kötelezettség kétség kívül az arra hivatkozó fél bizonyítási terhe – a tartalom tekintetében kizárólag a mindkét fél aláírt írásbeli szerződés nem lehet elvárás. Az írásbeli alakhoz nem kötött szerződés tartalmát tehát egyéb okirati és más bizonyítékokkal kell igazolni, melyre vonatkozóan az I. fokú Bíróság az általam felajánlott bizonyítást megfelelőnek találta, míg a II. fokú Bíróság azt indokolás nélkül elutasította.

Az indokolás megállapítja, hogy keretszerződés hiányában a felek között 2018-2019. években egyedi fuvarozási szerződések jöttek létre a fuvarozás elvállalásával, mely megállapítás ugyanakkor teljes mértékben ellentétes mindkét peres fél perbeli nyilatkozataival.

Fentiekkel összességében a II. fokú eljárás lefolytatása az ítélet meghozatala olyan sok anyagi és eljárásjogi szabály megsértésével történt, mely a tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérelmét megvalósította és az ügy eldöntésére érdemi kihatással volt.

A T. Alkotmánybíróság a **6/1998. (III.11.) AB határozatában** megállapította, hogy „(..) a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megütni. Ezt egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

A T. Alkotmánybíróság a **20/2017. (VI.18.) AB határozatban** az önkényes bírói jogértelmezés kapcsán elvi élel mondta ki, hogy „A bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyát vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.” (20/2017. AB határozat 23. bekezdés)

Végül hivatkozom a T. Alkotmánybíróság **3212/2021. (V.28.) AB határozatában** foglaltakra a bíróságok indokolási kötelezettségével, mint a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog tartalmát kitöltő egyik részjogosítvány értelmezésére: „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következik a bíróságok indokolási kötelezettségének követelménye is. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárás törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárás szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárás szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárás törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34], megerősítette: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [26]).”

A II. fokú Bíróság az alkalmazandó jogszabályt meghatározó Ptk. eltérő értelmezésével kapcsolatban nem tett eleget azon eljárásjogi kötelezettségének, mely a saját álláspontja szerinti anyagi pervezetést és intézkedések megtételét jelentette volna. Ennek eredményeként azonban kizárólag az eljárást jogerősen lezáró határozatból vált ismertté a felek számára, hogy a jogvita elbírálása a Ptk. rendelkezései alapján történik.

A II. fokú Bíróság semmilyen magyarázatot nem adott ítéletének indokolásában arra vonatkozóan, hogy az I. fokú Bíróság által feltárt tényállásból milyen mérlegeléssel jutott az I. fokú Bíróságtól eltérő jogi következtetésre.

A jogviszony fennállását és a szerződés tartalmát illető, és az I. fokú Bíróság által részletesen vizsgált bizonyítékok a II. fokú Bíróság indokolásából teljes mértékben hiányoznak annak ellenére, hogy az általa felülmérlegelt I. fokú ítélet alapját képezték.

Fentiekkel szemben, indokolás nélkül megállapította, hogy közöttünk a fuvarozási szerződések ráutaló magatartással, az egyedi fuvarlevelek kitöltésével és a fuvarozás elvállalásával jöttek létre, holott erre egyik fél sem hivatkozott, maga a [REDACTED] fellebbezésében kiemeli, hogy álláspontja szerint a szerződésmódosítás jött létre ráutaló magatartással, mely egyértelműen bizonyítja, hogy van szerződés, aminek a módosítása a vita tárgya. A II. fokú ítélet azonban nem indokolja, hogy az egyedi, ráutaló magatartással létrejövő szerződések megállapítását – ellentétben mindkét peres fél állításával – milyen bizonyítékokra alapítja.

A II. fokú Bíróság ítélete az alapul fekvő I. fokú ítélet indokolásában, a [REDACTED] fellebbezésében és az én fellebbezési ellenkérelmemben foglalt megállapításokat, érveket teljes mértékben figyelmen kívül hagyó, a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit mellőző, kizárólag a II. fokú Bíróság meggyőződését tartalmazó jogerős döntés, mely részben az anyagi jogszabályok, részben az eljárási jogszabályok megsértésével született.

A számos iratellenes megállapítás egyértelművé teszi, hogy az eljáró II. fokú Bíróság az ügy lényegi részeire vonatkozó és a peres felek által tett megállapításokat kellő alapossággal nem vizsgálta meg.

Fenti indokaim alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.603/2020/7-II. számú II. fokú ítéletét az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja valamint az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján megsemmisíteni szíveskedjék tekintettel arra, hogy azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogok érvényesülését.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27.§ jelöli ki.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróság [REDACTED] az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az indítványozó jogi képviselő képviseleti jogát az 1. számú mellékletként csatolt meghatalmazás, valamint az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény alapozza meg.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó az Abtv. 52.§ (5) bekezdésére és 57.§ (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II.27.) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdésére tekintettel tett nyilatkozatát **9. számú** mellékletként csatolom, mely szerint jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben az indítványozó neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1. számú melléklet:	Jogi képviselő meghatalmazása
2. számú melléklet:	Peres felek között létrejött szerződés alá nem írt példánya
3. számú melléklet:	Szerződés 1. számú melléklete
4. számú melléklet:	2012-es számlák
5. számú melléklet:	██████████ 2019. május 9. napján kelt levele
6. számú melléklet:	Pesti Központi Kerületi Bíróság I. fokú ítélete
7. számú melléklet:	Vitatott számlák
8. számú melléklet:	Fővárosi Törvényszék II. fokú ítélete
9. számú melléklet:	Indítványozó adatkezelési nyilatkozata
10. számú melléklet:	Indítványozó cégkivonata és aláírási címpéldánya

Kelt: Budapest, 2021. június 18.

████████████████████

indítványozó

képviselésében:

DR RUSZINKÓ JUDIT
Ügyvéd, Családjogi szakjogász
████████████████████

